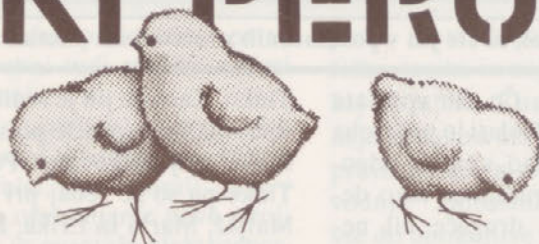

PTUJSKI PERUTNINAR

W 325451

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINA PTUJ • LETO XIV. • ŠT. 5 • DECEMBER 1990

Na pragu novega leta

Pretečeno leto je zgodovinsko za družbo v kateri živimo, za podjetje v katerem si služimo kruh. Postavljena je vrsta mejnikov od prvih povojnih parlamentarnih volitev do plebiscitarno izglasovane samostojne države Slovenije. Mi pa smo sredi leta 1990 izbrili svojo zmago ob odpiranju nove, moderne perutninske klavnice.

V letu 1990 smem reči, da smo za razmere v kakršnih smo živeli in ustvarjali še kar solidno gospodarili. Kaj pa danes sploh pomeni solidno gospodariti?, delati brez izgube, in ne imeti previsokih zalog, še kar zadovoljevati potrebam tržišča,

pri tem zaslužiti kakšen dinar, za prodano blago dobiti svoj denar, pa izplačati vsaj realne in redne plače. Da, vse to smo v preteklem letu dosegli, pa vendar ne smem tajiti, da ni bilo tudi nekaj bridkih, pa tudi težkih uric: proizvodni rezultati niso krasili naše hiše, zapirajo se nam nekatera tržišča, velike težave imamo z likvidnostjo. Nikjer ni denarja — no nekje pa le je: se ga je preveč pretočilo v sosednje države, ga je preveč v proračunih?

Denar — gospodar sveta — bo krojil tudi našo usodo v prihajajočem letu 1991.

Brez resnejšega dela, boljših rezultatov, ne bomo uspeli.

Vem, da ta članek ni namenjen polemiki, kje so naše šibke točke, vendar prej se zavedamo, da jih je precej, boljše za nas.

Močan preobrat moramo narediti v smeri, da nam bo celotno življenje v Perutnini diktiral trg. Proizvajati moramo z nižjimi stroški proizvode, ki jih iščeta trg in potrošnik, kupec, ki plačuje, da bi v zaslužku ostalo kaj dobička in da nam standard občutno ne bo padel. Padel pa bo!

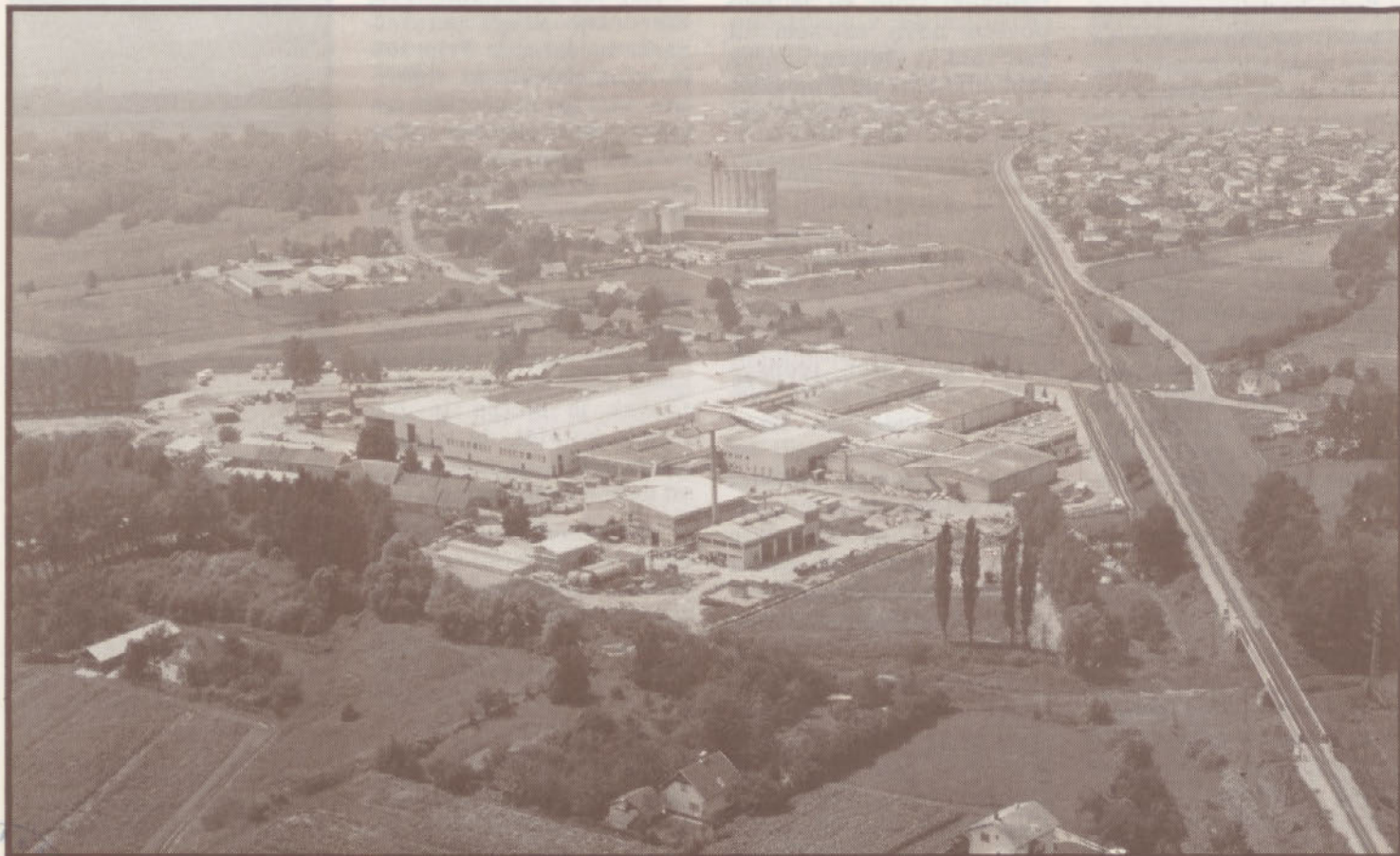
Nismo pa krojači svoje usode sami. Ukrepi države, v letu 1991 najverjetneje obeh, slovenske in jugoslovanske, bodo bistveno vplivali s svojo ekonomsko politi-

ko na položaj slehernega podjetja, pa tudi našega. Upam, da bomo vsaj vedeli katere predpise-ukrepe smemo, moramo uporabljati, kar v preteklem letu ni bil vsejel slučaj.

Če sta nam bila kdaj potrebna enotnost kolektiva in vodstva, če nam je bilo kdaj potrebno vestno in strokovno delo, če so nam bili potrebni uspehi v proizvodnji, prodaji in finan- cah, nam bodo le-ti potrebni v letu 1991.

Le z vero v uspehe si smemo nazdraviti lepši jutri, SREČNO NOVO 1991! vsem delavcem in kooperantom Perutnine

Alojz GOJČIČ

Najuspešnejši v minulem letu

Predstavljamo vam sodelavce in kooperantko, ki ste jih v posameznih proizvodnih enotah izbrali kot najboljše v 1989. letu.

V Tovarni krmil so odločili, da je bil najboljši med njimi Franc VALENTAN, upravljaec komandnega pulta za doziranje in mešanje krmnih mešanic.

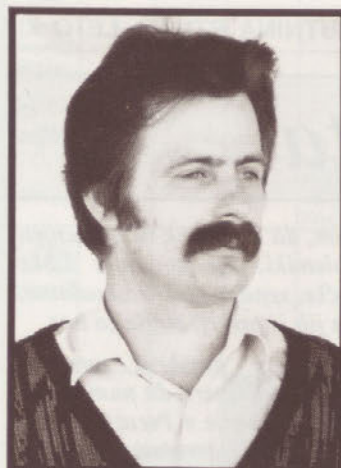

V mešalnici je začel delati kot transportni delavec leta 1972. Le nekaj mesecev je opravljal to delo, nakar so ga premestili na predmešanje. Tu je bil kakšni dve leti, od takrat dalje ob komandnem pultu skrbi za pravilno delovanje naprav za doziranje in mešanje krmnih mešanic. Že s prvim pultom je upravljal v stari mešalnici.

Sedaj, ko dela v novi tovarni pravi o prejšnji takole: »Če danes pride kdo na novo delat, mu skoraj ni možno dopovedati kakšno je bilo delo v stari mešalnici. Skoraj vse se je delalo ročno, sedaj pa ima glavno besedo elektronika in avtomatika. Če bi danes delavci morali ročno razkladati surovine in nakladati krmo, ne vem kako bi pogledali. Seveda pa je delo ob pomoči sodobne tehnike veliko zahtevnejše. Firma se je nesluteno razvijala, skladno z razvojem drugih enot pa tudi tovarna krmil. Sodobna tehnologija pa zahteva natančnost in odgovorno delo. Sleherna nenatančnost se posredno odraža v prireji. Po vršnosti to delo ne prenese.«

Odgovornost in doslednost pri delu sta najbrž ravno tista clementa, ki sta vplivala, da so v Tovarni krmil izbrali za najboljšega delavca prav Franca Valentana. Sam takole pravi: »Ko sem izvedel, da sem izbran, sem bil zelo

presenečen. Če me vprašate za razlog... Delati je pač treba in to dosledno, s čutom odgovornosti. Trudim se tako delati, saj bi drugače bil nepotreben.

Nočni perutninar Slavko DOVEČAR je bil izbran za najboljšega v PE Stari starši. Delo je dobil, ko so začeli leta 1984 pripravljati prve objekte za vselitev na farmi Formin. »Ko sem prišel smo začeli nameščati opremo v objekte, jih nastiljati in vse kar je pač bilo treba. Šef je bil takrat dr. Ledinek. Delo mi je bilo povsem novo, saj sem bil prej pek v Intesu. Sprva sem mislil, da ne bom vzdržal, s časom pa sem se navadil.«

Slavko je bil pripravljen prijeti za kakršnokoli delo, tudi dosledno ga je opravljal, zato je bil kmalu predstavljen za nočnega perutninarja. Tudi sedaj opravi vse, kar mu naročijo. Če je treba tudi prek rednega dela. Kadar je treba, nadomešča tudi na farmi Stojnci. Njegov sedanji šef Slavko Visenjaka večkrat reče: »Vidim, da je bil Dovečar v službi,« ko vidi, da je vse dobro opravljeno. Kadar je treba tudi kosi okoli objektov, razkužuje objekte in še kaj.

Ni torej čudno, da ga je kolektiv ocenil kot najboljšega. Sicer pa se je tudi priženil v hišo, kjer vlada dobrota in pošteno delo. Gospodinja Elizabeta je že pred 22 leti vzela v rejo sedemmesečno

Tinko. Kasneje jih je redila še več. Nekateri so si že poiskali svojo življenjsko pot. Poleg Tinke pa so še sedaj pri hiši Matjaž, Marta in Erika, ki še obiskujejo šolo.

Nado KAJRSERBERGER so izbrali PE Starši.

V podjetje je prišla leta 1977, ko se je začela proizvodnja v farmi Trnovec. Z otvoritvijo farme Starošinci pa je bila premeščena tja, kjer so v začetku gojili stare starše. Sedaj pitajo jarčke do nesnosti.

Kaj vse je delala? Vse, kar delajo druge perutninarke na farmah. Pripravljaja rejne objekte za vhljevitve, vhljevlja in v celoti oskrbuje določene jate. »Vse delamo vsako delo, zato ni razlik. V Starošincih smo se morale vse naučiti, celo debikirati. Veliko je dobrih delavcev. Mislim, da ni bistvenih razlik, zato sem bila toliko bolj presenečena, ko sem izvedela, da sem izbrana prav jaz. Človek je srečen in ponosen, ko vidi, da mu kolektiv zaupa in ceni njegovo delo. Hvaležna sem.«

Ko primerja delo na prejšnji in sedanji farmi pove, da je sedaj toliko boljše, ker ni treba pobirati jajc, seveda pa je slabše v tem, ker je treba pogostejše ponavljati vhljevitve. Sicer pa ji nobeno delo ne dela težav.

Imela je le zdravstvene težave. Po dolgih letih pričakovanja je postala srečna mamica sinčku Roku. Čestitamo!

Anton ŠAFRANKO se ni mogel veseliti priznanja, ki mu je bilo namenjeno z izborom najboljšega delavca v PE Brojlerji, ker ga je pred tem iz naše sredine iztrgala smrt po zahrbtni bolezni. Predstavili pa smo ga že v 1987. letu, ko je bil prvič izbran za najboljšega v TOK.

Tudi med kooperanti so izbrali najuspešnejšega. V minulem letu je bila to Tončka INTIHAR iz Gerečje vasi. Izbor ni bil težak, saj je opredeljen z doseženimi rezultati reje.

Ob tej priliki je dejala to: »Vsak dela za to, da bi imel uspeh, da bi zaslužil. Za do-

ber uspeh pa moraš s piščanci živeti. Kadar imamo piščance, mora biti nenehno nekdo doma, ki je sposoben ukrepati v nenormalnih situacijah. Za uspeh je tudi treba iti s časom naprej in razvijajoči tehnologiji reje prilagajati tehnično opremo.«

Ravno v času obiska pri kooperantki Tončki (to pa je bilo poleti), so nameščali v objektu nove sodobnejše napajalnike. Zatrdila je tudi, da so izredno zadovoljni s kontejnerskim prevozom piščancev. »Boljšega niso mogli pogruntati. Koliko trpljenja je bilo pri klasičnem nakladanju, zlasti ob slabem vremenu,« je dejala.

Izrazila je tudi zaskrbljenost za uspešnost reje, ker je bilo ravno v tistem času nekaj problemov v reji.

Najuspešnejši v minulem letu

Henrih Selišek je bil izbran v Perutninski klavnici. Odločitev je nedvomno bila pravilna, če se spomnimo ureditve hladilnih sistemov in prenosa kompresorske postaje v nove prostore, kar je

bilo potrebno opraviti ob redni proizvodnji v klavnici, ki ni smela biti motena. Da je bilo vse to dobro realizirano brez večjih zapletov, ima vsekakor velike zasluge prav Henrih, vodja hladilniške službe v mesni industriji.

V Perutnino je prišel leta 1971 in začel kot vodja strojne službe. Takrat je bilo malo strojnih naprav, saj je bila tudi zmogljivost klavnice le 2000 piščancev na uro. Zato je strojna služba takrat skrbela za hlajenje, gretje in vse klavniške strojne naprave. Kot vodja te službe pa je Henrih sodeloval še pri investicijskem načrtovanju sporednih objektov.

Z razširitvijo klavnice na zmogljivost 6.000 piščancev na uro leta 1973 in uvedbo predelave leta 1974/75 se je pokazala potreba po uvedbi posebnih služb za delo s posameznimi vrstami opreme. Vsak oddelek je dobil svojega vodjo, ki je odgovoren za brezhibno delovanje naprav s katerimi upravlja določen oddelek službe vzdrževanja.

Henrih Selišek je postal vodja hladilniške službe. Pred hladilničarje pa so se iz leta v leto postavljale vedno večje zahteve. Zmogljivost klavnice se je povečala na 16.000 zaklanih piščancev na uro in še proizvodnjo okoli 40 ton izdelkov dnevno v predelavi.

Za takšno proizvodnjo pa so potrebni tudi različni režimi hlajenja.

Ko smo lansko leto pisali o prenosu hladilnih sistemov v klavnici, smo zapisali, da je v teku opremljanje nove strojnice in montaža elektroenergetskih in elektro inštalacij ter prostora s komandnimi in merilnimi napravami. Povedali smo tudi, da bodo hladilni sistemi delno vodeni in nadzirani preko računalnika. Vse to je sedaj že dokončano. Ta modernizacija pa je prinesla mnoge prednosti. Oprema je sodobnejša, kompresorji so eni od najkvalitetnejših, ki zagotavljajo boljše delovanje in manj rizika. Manj je potreba po vzdrževanju in manj fizičnih naporov, saj je strojnica premeščena iz neustreznih prostorov v funkcionalne in lokacijsko prikladne prostore. Navedene prednosti pa omogočajo, da obstoječa hladilna služba zmaguje veliko večje zmogljivosti in zahtevnosti hlajenja.

Henrih je ponosen na opravljeno delo in na svoje fante, ki mu pri tem pomagajo. Rekel je: »Tako veliko priznanje ti da občutek, da si potreben. To je istočasno spodbuda za nadaljnje delo. Nikakor pa to ni le moja zasluga. Veliko imen sodelavcev bi morali naštet, saj tako zahtevno opravilo lahko dobro izpeljemo le skupinsko. Vsi so pomagali. Pa tudi v drugih delih klavnice je veliko odličnih delavcev.«

Ivan Kumer, skupinovodja v klobasičarni, je bil lani najuspešnejši v PE Predelava. V podjetje je prišel pred osemnajstimi leti. Bil je mesarski pomočnik, delo pa je dobil v predelavi obrata Meso. Začel je v razsekovalnici. Najprej je izkoščeval meso, kmalu za tem pa je začel pomagati mojstru Stanku Kosu. »Mojstru Kosu se imam zahvaliti za marsikaj, kar vem. Postopno me je uvajal v skrivnosti dobre priprave klobas. Takrat smo poleg raznih vrst salam delali še: navadne klobase (lovske, kot smo jim rekli), kranjske klobase, debrecinke, krvavice, pečenice, preka-

jevali rebra, hamburger, vršičke, jezike in najbrž sem še kaj pozabil.« Kumer je kasneje skrbel za mešanje in pripravo mesne mase za proizvodnjo klobasnih izdelkov vse do upokojitve Stanka Ko-

sa, predelava pa se je med tem preselila v takrat že razširjeno perutninsko klavnico.

Primerjava dela in delovnih pogojev med živinsko klavnico in perutninsko je dokaj enostavna. Po mnenju Ivana je nedvomno sodobnejša oprema prinesla pogoje lažjega dela. Tudi ustreznejši prostori so bili vsaj v začetku. Sedaj so že utesnjeni, vendar pričakujejo z rekonstrukcijo spet ustreznejše prostore in pogoje. Seveda pa ima vsaka medalja dve plati. V predelavi na živinski klavnici so pred preselitvijo proizvedli 40 ton izdelkov letno, v sedanji predelavi pa se primeri, da naredijo toliko izdelkov v enem dnevu. Za tolikšno proizvodnjo so potrebni ustrezno večji in močnejši stroji, ki pa povzročajo veliko hrupa, ki ga je težko prenašati.

Za tolikšno proizvodnjo pa je seveda tudi odgovornost toliko večja, vsaj za vodjo. Skupinovodja v klobasičarni pa je od upokojitve Stanka Kosa nagrajenec Ivan Kumer. Sam trdi, da v skupini ni večjih problemov, ker je kolektiv enoten, vsi pa so navajeni dobro delati.

Glede nagrade pa takole razmišlja: »Nagrada je manj pomembna. Denar pride in odide. Ostane le priznanje, priznanje, da si dobro delal.

To ti da elan, da poskušaš poslej biti še boljši.

Pred triindvajsetimi leti je prišel v Perutnino voznik Franc Sagadin, ki še vedno neutrudno vrti volan svojega magirusa. Do tega je seveda

bila dolga pot trdega dela. Ko je prišel, je začel voziti poltovornjaka, nadaljeval je z novim mercedesovim furgonom, po kakšnih dveh letih pa je prišel na fapov hladilnik. Sedaj že vrsto let vozi z magirusovim hladilnikom. Sagadina smo v Perutninarju že predstavili, ko sta z bratom Rudom prevozila z magirusom 1.000.000 kilometrov brez generalnega popravila. Z vsemi kamioni, ki jih je doslej vozil pa je opravil okoli 3.000.000 kilometrov.

Ko primerja delo pred četrto stoletje in danes, pripoveduje, kako je bilo takrat treba voziti, kar je pač prišlo. Specializiranih vozil je bilo premalo. Dopoldan so šli na teren po živino ali piščance, pripeljali tovor, nato oprali vozilo in naložili recimo jajca. Prali so takrat kamione šoferji sami, tudi za vzdrževanje so skrbeli v glavnem sami. Manjše kamione so si sami nakladali in kar želel si je, da bi lahko zamenjal voznika na večjem vozilu.

Sedaj vsega tega ni več. Seveda so bile takrat tudi relacije do kupcev krajše. Blago so v glavnem prevažali po Sloveniji. Med takratno in sedanjo gostoto prometa pa niti slučajno ni primerjave.

»Šoferji smo sedaj neke vrste predstavniki podjetja. Pojavljamo se po vsej državi in

Najuspešnejši v minulem letu

tudi izven nje. Upam si reči, da je Perutnina pred mnogimi jugoslovanskimi firmami, s katerimi poslujemo. Najbrž nič ne zaostajamo za avstrijskimi. Seveda pa moramo skrbeti za to, da to prednost obdržimo. Ponosen sem na Perutnino in ponosno jo zagovarjam, če se pri strankah kaj zatakne.

Najbrž pa smo lahko vsi ponosni na ugled Perutnine, ki se je izkazal ob osrednji prireditvi 85-letnice podjetja. Gostje so se zbrali ob blizu in daleč in slišati je bilo veliko iskrenih pohval. Tudi gostje razvitih zahodnih dežel so nas pohvalili. Torej imamo biti na kaj ponosni. Tisti, ki niso, ne vidijo drugega kot sami sebe.

Priznanja sem vesel. Kaj mi pomeni, je težko izraziti z besedo. Mislim, da je to zrcalo opravljenega dela.

Osem let je med nami strugar **Martin Hazenmali**, ki so ga ocenili kot najboljšega v Servisu. V podjetje je prišel v času, ko so stekle priprave za gradnjo reprocentra, po zgraditvi tega pa za gradnjo klavnice, ki smo jo letos odprli ob 85-letnici obstoja firme. Spoznava razvoj podjetja in včasih se kar čudi hitremu razvoju, ki ni pogost primer v naših podjetjih.

Prej je delal v večjih skupinah starejših delavcev, ki so vedeli tudi ignorirati, zato se v sedanjem kolektivu dobro počuti, kot sam pravi, čeravno poleg svojega dela opravlja še marsikatero opravilo. »Smo pač služba vzdrževanja, zato je treba prijeti za vsako delo. To je tudi delo, kjer

veliko delamo brez ustrezne dokumentacije. Dela se veliko le po ustreznem opisu izdelka ali naloge. Pri takem delu rado pride tudi do nesporazumov, vendar človek ne sme biti malenkosten.«

Glede tega, da je bil izbran za najboljšega v enoti, je bil v zadregi. »Presenečen sem bil. To bi lahko povedal predlagatelj. Dosti je starejših, dobrih delavcev. Med njimi je težko izbirati. Zakaj ravno jaz, ne vem.« Lažji pa je bil odgovor, kaj mu to priznanje pomeni. »Priznanja sem nedvomno vesel. Bolj kot nagrade. Denar porabiš, vrhu tega pa so ti nekateri nevoščljivi ravno zaradi njega. Priznanje pa ostane kot spodbuda za nadaljnje delo. Še bolj se bo treba potruditi.«

Milenko Pavlović je vodja Perutnininega predstavništva v Osijeku. Milenko je sicer

kot delavec Perutnine najmlajši med nagrajenci, sicer pa je v komercialnih poslih star maček z mnogimi leti bogatih izkušenj v trgovanju. To se kaže v hitrem povečanju prodaje naših proizvodov prek tega predstavništva. Ni torej čudno, da so v PE Trgovina izbrali prav njega.

Sam takole predstavlja svoje delo in razvoj predstavništva: »Predstavništvo Osijek počelo je s radom 15. 2. 1988. Pošto na tržištu Slavonije i Baranje PERUTNINA nije bila prisutna, nužno je bilo što prije osnovati predstavništvo koje bi ovo područje snabdijevalo našim proizvodima. Predstojao je mukotrpan rad na osvajanju tržišta jer je asortiman i

kvalitet robe Perutnine Ptuj ovdje bilo nepoznat, i borba s konkurencijom koja je na ovom tržištu veoma jaka i brojna. Počelo je s simboličnim količinama, ali iz dana u dan stjecao se sve veći broj kupaca i povećavao se promet. Uzrok tome bila je upornost, točnost i korektan odnos prema kupcu s jedne strane i veoma dobar kvalitet s druge strane. Uspješnost u radu i brzo povećanje tržišta nametnulo je povećanje radne snage, proširenje skladišta, otvaranje poslovnih prostorija i posjedovanje dostavnog vozila.

Danas poslovnica broji osam radnika, ima dva dostavna vozila, suvremeno opremljenu trgovinu u centru grada i sa mjesečnim prometom od oko 300 tona i 8.000.000 dinara predstavlja jednog od najznačajnijih dobavljača piletine na području Slavonije i Baranje i dijela sjeverne Bosne.«

V Ptujski tiskarni je bil najuspešnejši **Maks Brunčič**. Sedaj je rezalec. Od leta 1958, ko je prišel v ta kolektiv pa je delal marsikaj. Spominja se, ko je delal v ekspeditu, kako so razvažali tiskarniške izdelke strankam. Veliko tudi na železniško postajo, od koder so jih z železnico razpošiljali. Pa ne da bi dostavo opravili avto-

mobili kot sedaj, marveč kar s platonerjem. Ko so dobili tricikel, je bil za njih to že napredek.

K uspešnemu delu in dobru počutju pripomorejo veliko dobri medsebojni od-

nosi in Maks ocenjuje, da so dobri, čeprav se je včasih treba s kom tudi sporeči. Da so odnosi dobri, prispeva svoj delež tudi sam, saj velja v tiskarni za vesejaka, ki ga ne spraviš hitro s tira.

Na delu pa je resen in zanesljiv, saj bi ga sicer tudi ne izbrali za najboljšega. Sam pravi, da so take odločitve težke, ker je težko biti povsem objektivni.

V direkciji je bila izbrana za najboljšo delavko **Greta LESJAK**, tajnica predsednika poslovnega odbora.

Kadar gre za delo tajnice, še vedno mnogi, ki dela ne poznajo mislijo, da je to tipkanje, kuhanje kavnice in telefoniranje. Pa je daleč od tega. Dolg bi bil spisek opravil, ki jih je treba opraviti. Slehernega gosta, namenje-

nega k predsedniku najprej sprejme tajnica in po tem prvem stiku si gost začne ustvarjati sliko o podjetju. Velikokrat mora svoje osebne tegobe podrediti delovni dolžnosti.

Veliko imajo pri predsedniku opraviti tudi delavci Perutnine. Zlasti veliko raznih obiskov iz domovine in tujine je bilo lani in letos, ko smo gradili in dali v pogon perutninsko klavnico.

Poleg pridnega dela pa je pomemben tudi odnos do gosta, oziroma stranke. In prav tu je Greta neprekosljiva. Če za uglašenost govorimo o dunajski šoli, potem jo je opravila z odlično oceno. Sicer pa je najlepše ocenila svoje delo sama.

»Delo, ki ga opravljam v Perutnini že polnih 24 let, zahteva od človeka veliko energije in zbranosti. O tem sicer prej nisem nikdar razmišljala, vendar se šele ob takšnem dogodku zamisliš. V vseh teh letih nisem prišla z nikomer v konflikt, čeprav imam opravka z različnimi ljudmi. Nikoli nisem dovolila, da bi na moje razpoloženje pri delu vplivalo zasebno življenje. To delo, ki ga opravljam, mi je takorekoč »pisano na kožo«, zato ga z veseljem opravljam.

Sicer pa me naj ocenjujejo ljudje, s katerimi kontaktiram. Še naprej se bom trudila, da bom do vsakega našega delavca in do poslovnih partnerjev, vljudna in korektna.

Da smo izpeljali tako veliko investicijo, kot je izgradnja najmodernejše perutninske klavnice s pripadajočimi objekti, je za nas vse velika pridobitev, saj se nam odpira svet v »Evropo 92« in smo nanjo lahko vsi ponosni. Zahvaliti se je predvsem pridnim rokam delavcev, koope- rantov ter sposobnemu vodilnemu in vodstvenemu kadru v Perutnini.

Želim, da bi vsak med nami ostal še naprej predvsem samo ČLOVEK, kajti biti in ostati ČLOVEK, je največja vrlina, pomembna tako za medsebojne odnose, kot tudi za prihodnji jutri, ki mora postati lepši in prijetnejši.«

*Vsem
sodelavkam
in
sodelavcem,
ki so bili
v letu 1989
najuspešnejši,
naše iskrene
čestitke*

STORK za bodoče perut- ninarje

Ob 85-letnici Perutnine je holandski dobavitelj klavniške opreme STORK podaril 10.000 guldnov, oziroma 61.318,90 dinarjev z željo, da s tem denarjem pomagamo najmlajšim na našem območju, od katerih bo nedvomno nekaj postalo dobrih perutninarjev. Nagrada je bila torej za Vzgojnovarstveno organizacijo Miran Sagadin v Ptuj.

Ček v vrednosti 61.318,90 dinarjev so predstavniki Perutnine Andrej Kovač, Dimče Stojčevski in Tone Čeh izročili ravnateljici vrtca Boženi Bratuž v ponedeljek 5. novembra 1990. Ob tej priliki je bila manjša slovesnost, na kateri so nastopili s svojim programom malčki iz enote Med vrta. Duhovito so prika-

Trenutek izročitve STORKOVEGA prispevka

zali dela kmeta v vseh štirih letnih časih in koline. Tudi pesmi ni manjkalo. Res prijeten nastop.

Za darilo se je zahvalila ravnateljica Božena Bratuž rekoč: »V imenu vseh delavcev in otrok VVO Ptuj se najiskrenee zahvaljujem. Še posebej presenečeni smo v tem trenutku, ko je gospodarska situacija zelo težka. Nekako toplo nam je pri srcu, da ste se spomnili prav na nas.

Ob tej priložnosti bi želela tudi prav na kratko predstaviti našo delovno organizacijo. VVO Ptuj je enovita delovna organizacija, ki zajema šestnajst vrtcev s sedemdesetimi oddelki, v katere je vključeno 1550 otrok v celodnevno vzgojo in varstvo.

Razen tega opravljam še programe priprave na osnovno šolo v sedemintridesetih oddelkih s sedemsto otroki, torej vse skupaj imamo vključenih 2250 otrok. Za vzgojo, varstvo in vse kar otroci potrebujejo skrbi 230 delavcev, ki po svoji strokovni usposobljenosti in lastni angažiranosti prispevajo, da se otroci počutijo pri nas lepo in prijetno.

K prijetnejšemu počutju in obogatitvi vzgojnih sredstev ste s temi sredstvi prispevali tudi vi, zato se vam še enkrat predvsem v imenu vseh otrok najiskrenee zahvaljujem.«

Nastopajoči mališani Vzgojnovarstvene organizacije

Bronasta ideja za celovito programsko akcijo Koketi

S&M

STUDIO MARKETING INTERNATIONAL

agencija za komunikacijo

Spoštovani!

Izjemno nas veseli, da smo skupaj z vami na sedmem jugoslovanskem festivalu tržnih komunikacij v Portorožu prejeli

bronasto idejo
za celovito propagandno akcijo KOKETI.

Dobro smo delali skupaj. Predvsem pa bi vam radi povedali, da si nagrad ne lastimo zase in jih z veseljem delimo z vami in vašimi sodelavci, saj brez dobrega sodelovanja ne bi bilo takšnih rezultatov.

Lepo bi bilo, da to priznanje objavite tudi v vašem internem glasilu in tako pohvalite tudi prizadevanja vaših sodelavcev, predvsem Edija Stropnika.

Želimo in upamo, da bo naše sodelovanje tudi vnaprej tako plodno in prijetno.

Lepo vas pozdravljam.

Predsednik
SM Studio marketing d.d.
Jernej Repovš

Ljubljana, 23. november 1990

ALLIANCE INTERNATIONAL
The Advertising Association Agency for Europe

7. jugoslovanski festival tržišnih komunikacija

Portorož, 1990

Stručni žiri festivala dodeljuje:

Bronzanu ideju

NAZIV DELA:

Koketi

NARUČILAC: PERUTNINA PTUJ

AGENCIJA: SM STUDIO MARKETING LJUBLJANA

Predsednik žirija:

Predsednik SEPP:

Savez udruženja ekonomskih propagandista Jugoslavije

Sindikati ob novem letu

Z delom sindikata v Perutnini smo vas kar sproti seznanjali. Seveda ne v celoti, saj je kljub spremenjeni politiki in mestu sindikata v podjetju bil ta prisoten v vseh, za delavce pomembnih, aktivnostih.

Ostane nam še, da se sodelavcem, aktivistom, tistim, ki ste se upokojili in prejšnjim upokojencem zahvalimo za aktivno sodelovanje.

Leta tečejo, ker pa leta tečejo prehitro, smo vedno starejši, ne da bi se tega sploh prav zavedli in pot nas pripelje do stanja, ko se človek utruji od dela in si želi svoj počitek, da preživi še ostanek svojega življenja v miru.

Tako so se odločili tudi številni dolgoletni sodelavci

in sodelavke. Odpravili so se v mirovanje.

Zahvaljujemo se jim za njihovo požrtvovalno vloženo delo, saj so k razvoju Perutnine veliko doprinesli s svojim znanjem, delom, ...

Za njimi ostaja nekaka praznina, ki jo bo težko zapolniti, saj se delavci drug na drugega navežemo skoraj tako, kot na brata ali sestro. Pogrešali jih bomo vsi.

Želimo jim še enkrat, da v preostanku svojega življenja nadoknadijo vse tisto, za kar jim je dosedaj zmanjkovalo časa.

Prav tako pa jim želimo zdravja, ki ga človek najbolj potrebuje, vendar ga, ko je še zdrav, ne zna dovolj ceniti.

Upamo in želimo, da se bodo še spomnili na svoje sodelavce-sodelavke in nas tudi obiskali. Veselilo nas bo.

Spoštovani sodelavci-sodelavke, upokojenci-upokojenke!

V imenu konference sindikata PP hvala. Želim vam veliko zdravja, sreče in osebnostnega

negativnega zadovoljstva v novem letu 1991.

Istočasno naj se zahvalim vsem predsednikom in članom IO OOS za požrtvovalno delo. Za nadaljnje delo vam želim veliko uspehov.

Za konferenco sindikata:
Majda Fras

Krvodajalci v Perutnini

V prejšnji številki Perutnarja smo vas seznanili z aktivnostmi krvodajalcev v podjetju in kako naj organizacija deluje v prihodnje. Po tem sta bili organizirani še dve krvodajalski akciji in sicer 27. novembra in 6. decembra. Imena darovalcev objavljamo.

Imamo pa tudi že razpored naših akcij za prve tri mesece prihodnjega leta. Za Perutnino so akcije načrtovane: 15. januarja, 5. februarja in 5. marca.

Pričakujemo aktivno sodelovanje, za sodelovanje pa se vsem iskreno zahvaljujem in želim obilo zdravja v letu 1991.

Organizator krvodajalstva

Krvodajalci, ki so darovali 27. 11. 1990

1. Šalamun Tatjana
2. Gajšek Dragica
3. Munda Anica
4. Vindiš Ivan
5. Dovečar Radivoj
6. Hvala Armando
7. Ekart Boštjan
8. Munda Milan
9. Turnšek Valentin

10. Bombek Milan
11. Hazenmali Martin
12. Cvetko Martin
13. Špehonja Julijana
14. Kaisesberger Sonja
15. Metličar Danica
16. Zupanič Alojz
17. Lesjak Marta
18. Hvalec Feliks
19. Tarbuk Jovo
20. Kukovič Ivan
21. Farazin Aleksander

Krvodajalci, ki so darovali 6. 12. 1990

1. Cafuta Ana
2. Vrbanič Marica
3. Črešnik Lizika
4. Čeh Marta
5. Merc Janez
6. Hentak Metka
7. Stramič Franjo
8. Bezjak Franjo
9. Fras Vladimir
10. Ivančič Stanislav
11. Merc Majda
12. Reihs Gabrijela
13. Vojsk Marija
14. Zajšek Anica
15. Ekart Tatjana
16. Bukšek Anton
17. Kajzer Dragica

Strokovni kotiček

Vabimo vse naše strokovnjake zaposlene v Perutnini Ptuj, da se oglasijo s prispevki iz svojega strokovnega področja. Upajamo strokovni kotiček, v katerem bi naj objavljali najnovejša spoznanja in dosežke pomembne za prihodnji razvoj podjetja.

Prispevki, ki bi jih objavljali, naj bodo s področja na katerem avtorji delajo, da bi tudi na ta način izkoristili strokovni potencial, ki ga imamo v podjetju. Stroka in polemike v stroki bi naj našle prostor v tem delu časopisa.

Mag. Vladimir Strelec

Koko na televiziji 29. decembra

Petelin KOKO in trmasto vztrajen snemalec Tinček Ivanuša snujeta in snemata vedno nove zgodbe. Odkar se je KOKO prvič pojavil v naši reklami je zanj, oziroma filme v katerih nastopa vedno večje zanimanje. Žanje pa tudi visoke ocene in priznanja strokovnih žirij na različnih tekmovanjih video filmov. O tem smo pisali v juliju.

Tokrat vas le obveščamo, da bo KOKO na 2. programu ljubljanske televizije v soboto 29. decembra ob 18.20 uri. To ne bo reklama, marveč

kratki film. Deset minutni film prikazuje petelina kako tekmuje na Zlati lisici na Pohorju. Videti petelina na smučeh, ki se pripelje skozi cilj, najbrž presega domišljijo večine ljudi. Ni torej čudno, da je v ta 10 minut trajajoči film vtkanih prek tisoč ur dela. Vendar uspeh je tu in prepričajte se. Videli boste, kako KOKO kupi čevlje v Alpini, smuči v Merkatorju, kako smuča in kako zmaga.

Pa veliko razvedrila.

L.C.

Oačrt dela kluba upokojencev Perutnine Ptuj za leto 1991 sprejetem na 4. rednem občnem zboru 21.12.1990

1. Novoizvoljeni člani organov Kluba upokojencev PP bomo na konstitutivni seji 15. januarja 1991 izmed izvoljenih izbrali:

- namestnika predsednika
- tajnika
- blagajnika
- vodjo sekcije za organizacijo izletov in srečanj
- vodjo sekcije za šport in rekreacijo
- vodjo sekcije za socialno in zdravstveno problematiko
- vodjo sekcije za razvedrilne programe
- vodjo sekcije za ugodne nakupe.

2. Novoizvoljeni člani nadzornega odbora in disciplinskega sodišča bodo iz svojih vrst izbrali predsednika.

3. Klub upokojencev PP bo v letu 1991 organiziral:

- dva enodnevna izleta z avtobusi
- tri kombinirane pohode v planine
- štiri družabna srečanja
- ob srečanju bomo organizirali razna športna tekmovanja, zlasti v streljanju, pikadu, košarki in v raznih spretnostih in znanju.

4. Obiskovali bomo bolne in onemogle upokojence, ki bodo dalj časa na zdravljenju v bolnici, v domovih pa tudi doma.

5. Najbolj socialno ogroženim upokojencem bomo nudili gmotno in drugo pomoč.

6. Ob življenjskih in drugih jubilejih bomo jubilatoma posebej čestitali.

7. Ob srečanjih in drugih prilikah bomo organizirali pester in poučne razvedrilne programe ter v te vključili razne igre, petje, deklamacije ter se seznanjali s krajevnimi,

zgodovinskimi, kulturnimi in turističnimi znamenitostmi.

8. Za vse naše upokojence bomo organizirali ugodne nakupe raznih življenjskih in drugih potrebščin.

9. Organizirali bomo strokovna zdravstvena predavanja in predvajanja slikovnega materiala.

10. Organizirali bomo skupinsko nabiranje gob z razstavo gob in nabiranje zdravilnih zelišč.

11. Vsakega 1. in 15. v mesecu (oziroma na prvi delovni dan po navedenih datumih) bomo med 10. in 12. uro dežurali v poslovnem centru.

12. Udeležili se bomo prireditve ob 20. Dnevu perutnarjev in naše prireditve ob zaključku leta.

Izvršni odbor

Vodstvo in organi Kluba upokojencev Perutnine Ptuj

Predsednik:

Drago Čater

Člani izvršnega odbora:

Slava Korenjak
Štefan Bolkovič
Franc Kac
Franc Kodela
Jožica Kranjc
Štefan Laura
Štefka Skaza
Marta Kaučič

Nadzorni odbor:

Martin Vegan
Stanko Jaušovec
Jože Pintarič

Disciplinska komisija:

Franc Kozel
Jožica Prah
Jože Tkalec

ZAHVALI

Iskreno se zahvaljujem sindikatu Perutnine Ptuj za darovani venec in sodelavcem za cvetje in denarno pomoč.

Najlepša hvala vsem, ki ste darovali ob izgubi dragega sina **ROBIJA JANŽEKoviča** in ga pospremili na zadnji poti.

Hvala vsem!

Anton Janžekovič

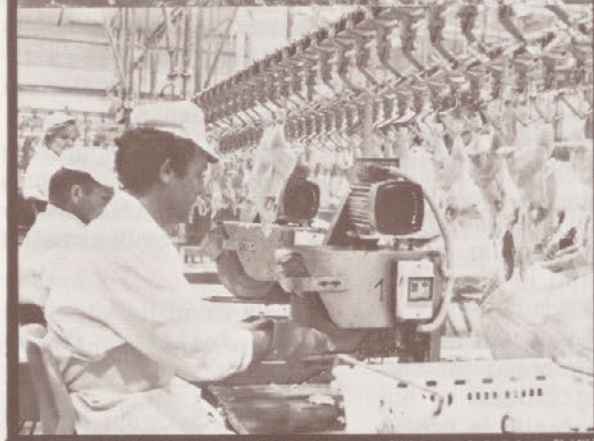
Ob boleči izgubi dragega brata **FRANCA ČUČEK** se iskreno zavaljujem sodelavcem Prometa za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Jože Čuček

Nagrade: trije izžrebani nagrajenci prejmejo MONOGRAFIJO PERUTNINE PTUJ
Rešitve pošljite do 20. januarja 1991 uredništvu Perutninarja

[illegible]

LETOVAČE PRI OPATIZI		PRAZEN KROSTOK NEVIO, VALERIO		SILVER		DELEZ	VJEDEVEN GOETHE JEVE MATEKE
POSEBNA MEJA- KA ICA							
UŠJE JADROCE	VBOD S ELIVANKO ATLET, STEKIC		BAZE- SLOVNI KRALJ ITAKE				
ZREZE		JÖETRIKA DIMEN- ZIJA*	SPEĆNO 1991	HRLB PRI BELGRADU			
	JANEZ ALBREHT NAMERA NAPAKNA						

[illegible]

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov družbenega podjetja Perutnina Ptuj, izdaja delavski svet podjetja. Glasilo ureja uredniški odbor: Alenka Brglez, Lojze Cajnko – predsednik, Milivoj Cimerman, Stanko Lepej, Janja Toplak, Bojan Viličnik. Glavni urednik Lojze Cajnko, odgovorni urednik Jovo Tarbuk. Naklada 2500 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno prometnega davka na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska PP PE Ptujška tiskarna.